

ARREST VAN HET HOF (TWEEDE KAMER)
VAN 10 JUNI 1982 ¹

**Antonia Camera, echtgenote Caracciolo,
tegen Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering
en Union nationale des mutualités socialistes
(verzoek om een prejudiciële beslissing,
ingediend door het Belgische Hof van Cassatie)**

„Sociale zekerheid van migrerende werknemers — invaliditeitspensioen”

Zaak 92/81

Samenvatting

1. *Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Aanvragen, verklaringen of beroepsschriften — Indiening in andere dan bevoegde Lid-Staat — Gevolgen — Irregulier verblijf van betrokkene in Staat van aanvraag — Geen invloed*
(Verordening nr. 4 van de Raad, artikel 83)
2. *Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Uitkeringen — Verblijfplaatsclausules — Opheffing — Toepassing op invaliditeitsuitkeringen*
(Verordening nr. 3 van de Raad, artikel 10, lid 1)

1. Artikel 83 van verordening nr. 4 moet aldus worden uitgelegd, dat de indiening van een aanvraag bij een autoriteit, orgaan of instelling van een andere Lid-Staat dan die welke gehouden is tot het verrichten van de uitkering, dezelfde rechtsgevolgen heeft als een aanvraag die rechtstreeks bij de bevoegde autoriteit van laatstgenoemde Staat is ingediend. Deze uitlegging is in overeenstemming met het stelsel van verordening nr. 4, die te dezen eenvoudig wil voorkomen dat

migrerende werknemers wegens louter administratieve formaliteiten hun rechten verliezen. Daaruit volgt dat artikel 83 van verordening nr. 4 niet de terzake toepasselijke materiële voorschriften betreft. De omstandigheid dat belanghebbende, volgens de wettelijke regeling van de Staat van de bevoegde autoriteit, irregulier verbleef in de Staat waar zij haar aanvraag indiende, doet niet af aan deze interpretatie.

2. Artikel 10, lid 1, van verordening nr. 3 moet aldus worden uitgelegd, dat het verzekeringsorgaan van de be- voegde Lid-Staat het territorialiteitsbeginsel niet mag toepassen op uitkeringen bij invaliditeit.

In zaak 92/81,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Belgische Hof van Cassatie (Derde kamer), in het aldaar aanhangig geding tussen

ANTONIA CAMERA, ECHTGENOTE CARACCILOLO, wonende te Arasi (Reggio Calabria, Italië, via San Nicola 22, eiseres tot cassatie,

en

1. RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, gevestigd te Brussel, Tervurenlaan 211, verweerder in cassatie,
2. UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS SOCIALISTES, gevestigd te Brussel, Sint-Jansstraat 32-38, verweerster in cassatie,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening nr. 3 van de Raad van 25 september 1958 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers, en van verordening nr. 4 van de Raad van 3 december 1958 strekkende tot uitvoering en aanvulling van de bepalingen van verordening nr. 3,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Tweede kamer),

samengesteld als volgt: O. Due, kamerpresident, A. Chloros en F. Grévisse, rechters,

advocaat-generaal: P. VerLoren van Themaat
griffier: J. A. Pompe, adjunct-griffier

het navolgende